

Työn kautta osaajaksi – Heidi Hautamäen portfolio

Heidi Hautamäki

Opinnäytetyö

11.01.2017

Koulutusohjelma

<p>Tekijä Heidi Hautamäki</p>	<p>Ryhmätunnus tai aloitusvuosi 2014</p>
<p>Raportin nimi Työn kautta osaajaksi – Heidi Hautamäen portfolio</p>	<p>Sivu- ja liitesivumäärä 20 + 21</p>
<p>Opettajat tai ohjaajat Miisa Jääskeläinen</p>	
<p>Opinnäytetyö koostuu juttunäytteistä, jotka käsittelevät urheilua. Työn tavoitteena on luoda portfolio, jolla avataan yksityiskohtaisesti journalistiopiskelijan töitä ja erilaisten juttutyyppeiden pääkohtia. Tavoitteena on myös arvioida kirjoitustyöprosessia esimerkkien kautta.</p> <p>Työ on toteutettu itsenäisesti, mutta juttunäytteet on julkaistu muun muassa Sipoon Sanomissa ja Suomen Jääkiekkoliiton sivuilla. Urheilujournalismin tulevaisuudesta ja urheilujournalistien tarpeista keräsin tietoa paikallislehdiltä ja isoilta mediataloilta.</p> <p>Työn keskiössä ovat kirjoittajan omat työt. Journalismista kirjoitetaan paljon, mutta erilaiset kokemukset antavat uutta tarttumapintaa journalistin työhön. Urheilujournalismi on myös huomiota ja keskustelua herättävä aihealue.</p> <p>Materiaalina on käytetty lähdekirjallisuutta, kyselylomaketta, juttunäytteitä ja kirjoittajan omia näkemyksiä sekä kokemuksia. Työ keskittyy vahvasti kirjoittajan juttunäytteisiin, mutta se ei pyri antamaan liikaa yksityiskohtaisia neuvoja.</p> <p>Opinnäytetyöstä journalistiopiskelijat ja journalistit voivat saada vinkkejä ja uusia näkökulmia siitä, miten juttuja voidaan luoda. Työ auttaa myös hahmottamaan journalistin työtä ja urheilujournalismia.</p>	
<p>Asiasanat Portfolio, Urheilujournalismi, Henkilöjuttu, Otteluraportti, Tiedotteet</p>	

Sisällys

1	Johdanto	
1.1	Urheilujournalismin historia	1
2	Henkilöjutut	
2.1	Ideointi.....	3
2.2	Tiedonhankinta.....	5
2.3	Esimiestyö	6
3	Otteluraportit	
3.1	Haastattelutekniikka.....	7
3.2	Kysymykset	9
4	Tiedotteet	
4.1	Juttutyypit	10
4.2	Julkaisumuodot ja julkaisijat.....	11
5	Oman toiminnan arviointi ja kehittyminen	
5.1	Kehitykseni journalistina	13
5.2	Onnistumisen ilo ja heikkoudet.....	14
5.3	Urheilujournalismin kurssit	15
5.4	Urheilujournalistien tulevaisuus	16
6	Opinnäytetyön prosessi.....	
6.1	Eri työvaiheet.....	17
6.2	Lopuksi	18
	Lähteet.....	19
	Liitteet.....	21
	Liite 1. Juttunäyte	21
	Liite 2. Juttunäyte	24
	Liite 3. Juttunäyte	26
	Liite 4. Kysymykset.....	28
	Liite 5. Juttunäyte	29
	Liite 6. Juttunäyte	31
	Liite 7. Kurssityö	33
	Liite 8. Kyselylomake.....	40

1 Johdanto

Opinnäytetyö on henkilökohtainen portfolio, jossa käsitellään työnäytteitäni, urheilujournalismia ja kehitystäni journalistina. Aihevalintani muodostui pitkän pohdinnan jälkeen. Suurin syy tälle oli työkokemukseni, hyvät palautteet työnäytteistäni ja halu kertoa journalistin työstä sekä urheilujournalismista.

Opinnäytetyössä käsitellään juttunäytteitä palautteiden, kirjallisuuden sekä kokemusten kautta. Tavoitteena on kertoa omien töiden synnystä, erilaisista urheilujutuista ja sivuta samalla syvemmin urheilujournalismia.

1.1 Urheilujournalismin historia

Jotta ymmärtää, että mistä urheilujournalismista on kysymys, on hyvä tutustua sen historiaan. Urheilujournalismi on syntynyt vahvojen ja asiantuntevien miestoimittajien kautta. Urheilujuttujen luomisessa käytetään edelleen toistuvasti kliseitä. Esimerkiksi urheilijoilta kysytään usein; ”Miten analysoit omaa suoritustasi tai mitä mieltä olet illan pelistä?”.

Urheilujournalismi on journalismimuoto, jolla on omanlaiset erityispiirteet. Riippuen julkaisijasta, jutussa nostetaan esiin erilaisia asioita. Esimerkiksi paikallislehdet lähes tyvät urheilujournalismia vahvasti paikallisuuden kautta, kun urheilun lajiliitot painottavat jutuissaan lajiensa tärkeimpiä tapahtumia, hetkiä ja urheilijoita.

Ensimmäiset urheilulehdet alkoivat ilmestyä Suomessa 1880-luvulla, jolloin voidaan katsoa suomalaisen urheilujournalismin syntyneen. Aluksi urheilujournalismia julkaistiin vain lehdissä.

Urheilujournalismin esi-isät ovat olleet muun muassa legendaariset Lauri Pihkala, Pekka Tiilikainen ja Paavo Nopola. Muun muassa edesmennyttä Tiilikaista kutsuttiin

Sinivalkoiseksi ääneksi. On sanottu, että urheilulehdistön 1900-luvun alkupuolen toimittajat loivat urheilujournalismin perusteet.

Urheilujournalismi oli ensisijaisesti urheiluselostusta, mutta nykyään sitä on tarjolla monipuolisesti laajassa mediakirjossa. Seppo Pänkkäläisen kirjassa urheilujournalismin on kuvailtu kehittyneen urheiluviestinnäksi.

Urheilujournalismin alkutaival oli lapsenomaista innostusta suomalaisia urheilijoita kohtaan. Suurin menestystarina urheilujournalismin historiassa lienee yhdeksänkertaisen kestävyysjuoksun olympiavoittaja Paavo Nurmi. Nurmen tuhkimotarina elää edelleen urheilujournalismin maailmassa.

Veteraanitoimittajien muisteloista selviää muun muassa, että alalle tultiin 1920- ja 1930-luvulla urheilukentän, ei opinahjon kautta. Ensimmäiset urheilukirjoitukset Suomessa tehtiin enemmän urheilua kuin journalismia tuntien. Silti sellaiset henkilöt kuin Martti Jukola, Tahko Pihkala ja Harri Eljanko osoittivat Suomen Urheilulehdessä, että yleisöä oikein palveleva lehti myös menestyy: Lehteä ei suinkaan kehitetty sattuman vaan pohdiskelujen kautta. Urheilulehtihän on yhtämittaisine ilmestymisvuosineen ainutlaatuinen maailmassa

(Pänkkäläinen 1998, 4.)

Pitkänä perinteenä säilyi myös se, että urheilutoimittajalla oli takanaan aktiiviura. Lisäksi naistoimittajia nähtiin hyvin vähän.

Historiallinen lähtökohta on, että ensimmäiset urheilujutut syntyivät urheilusta kiinnostuneiden miesten kirjoittamina. Tämä on jättänyt jälkensä urheilujournalismiin. Ala on edelleen hyvin miesvaltainen ja se keskittyy kilpa- ja huippu-urheiluun

(Pänkkäläinen 1998, 5.)

Urheilulla on ollut kautta aikojen vankka asema suomalaisissa päivä- ja viikkolehdisissä. Urheilu ja urheilijat kiinnostavat lukijaa. Historia osoittaa, miten merkittävää työtä urheilujournalismi on saanut aikaan.

Esimerkiksi Suomessa 1800-luvun lopulla ensimmäiset urheiluaktiivit ryhtyivät heti puuhaamaan, paitsi urheilun keskusjärjestöä, myös erikoislehtiä harrastuksensa puoles-

tapuhujiksi. Kun urheilu ei ollut vielä tunnettua, urheiluliike tarvitsi lehtiä, jotka kertoivat kansalaisille lajeista ja niiden säännöistä. Urheilulehdissä oppinsa saaneista toimittajista sitten osa siirtyi myöhemmin joka päivälehtiin tai radioon, vieden näin eteenpäin urheilujournalismin perinnettä.

(Pänkäläinen 1998, 13.)

2 Henkilöjutut

Urheilujournalismissa rakastetaan urheilijoita. Sankaritarinat ja positiiviset sekä mielenkiintoiset henkilöjutut kiinnostavat lukijoita. Valitsin opinnäytetyöhöni kaksi henkilöjuttua, joista toinen on julkaistu paikallislehdessä. Tarkoituksena on tuoda esille eri tyyppisiä henkilöjuttuja. Paikallislehden jutun ideana oli kirjoittaa positiivinen henkilökuva nuoresta urheilijalupauksesta. Toisen henkilöjutun tarkoituksena oli enemmän toimia ennakkojuttuna tulevia puolivälieriä varten.

2.1 Ideointi

Maarit Jaakkola muistuttaa juttujen ideoinnissa, että ideointia voi oppia ja ideoijana voi kehittyä (Jaakkola 2013 – Hyvä journalismi)

Jutun haastavin osuus voi olla nimenomaan ideointi ja juttusuunnitelman luominen. Hyvä ideointi on myös markkinointikeino myydä itsensä läpi journalismin maailmassa. Tuoreilla juttuideoilla tarkkavainuinen toimittaja voi luoda erinomaisen lopputuloksen. Tärkein asia ideoinnissa on myös totuus.

Sipoon Sanomissa henkilöjuttujen tarkoituksena on luoda positiivinen kokonaisuus, jossa korostuu vahvasti paikallisuus. Ammuntaa harrastava nuorukainen oli minulle ennestään tuntematon. Juttuidea hänestä syntyi lukijan vinkin kautta. Jutun ideoinnissa käytin apuna vanhoja juttuja, kollegoiden tietoja ja tutustumalla paremmin kyseiseen urheilulajiin. Kaikki lähti liikkeelle kysymyksistä, joiden kautta loin mielikuvia otsikoinnista ja esimerkiksi päätekstistä. Ideointiin käytin vähemmän aikaa, koska pidin tärke-

ämpänä elää hetkessä ja tunteella, joka näkyi jutussa ylimääräisenä hehkutuksena. Ideoinnin sijaan keskityin enemmän luomaan paikallista sankaritarinaa. Kirjoitin tyydyttävän kokonaisuuden, joka miellytti haastateltavaa ja hänen perhettään. (Liite 1) Sain myös positiivista palautetta lukijoilta ja esimieheltäni. Ensimmäiseksi urheilujournalismin henkilöjutuksi tämä oli positiivinen kokemus, josta oli hyvä ottaa oppia. Jatkossa osasin keskittyä ylimääräisen hehkuttamisen sijaan ideointiin ja näkökulmiin, sekä luoda tarkemman juttusuunnitelman paperille. Tällöin välttyy turhilta ja jopa naiiveilta kysymyksiltä.

Ideointi lähtee omasta päästä, mielenkiinnosta asiaa kohtaan, inspiraatiosta tai vaikkapa linja-autossa kuullusta keskustelusta. Ennen kaikkea jutusta on löydettävä näkökulma, joka johtaa kysymyksiin. Mitä minä haluan jutulla kertoa?

Maarit Jaakkolalla on selkeät ohjeet ideointiin:

Hyvät ideat kätkeytyvät ihmisten puheisiin ja kokemuksiin, ne vain täytyy kaivaa esiin. Ideoijalta vaaditaan ennen kaikkea sitkeyttä viipyä aiheen parissa. Hänen on kysyttävä riittävän monta kysymystä ja ajateltava asiaa riittävän monen ihmisen näkökulmasta, jotta pääsisi porautumaan asiasta yleisesti tunnetun, ilmeisen ja paljon käsitellyn puhe- tai ajattelutavan pinnan alle.

(Jaakkola 2013, 65-66)

Lentopalloilijaa koskevaa henkilöjuttua varten sain selkeät ohjeet ja toiveet esimieheltäni. Hän halusi, että tuotaisiin esille lentopalloilijan pelihistoriaa, mutta jutussa oli korostettava tulevia pelejä. Ideointi alkoi myös tietojen kaivamisella ja kysymysten luomisella, mutta tein selkeän suunnitelman ja keskityin edellä mainittuihin näkökulmiin. Tällöin kysymyslistaan tulivat vain tärkeimmät pääkysymykset. Juttu eroaa ensimmäisestä näytteestäni siten, että lentopalloilijaa koskeva jutun piti olla lyhyempi ja ytimekkäämpi, jolloin keskityttiin vahvasti henkilön yksityiselämän sijaan peliuraan ja tuleviin peleihin. Jutulla hain yksinkertaisen ja hieman mainosmaisen henkilöjutun. (Liite 2)

2.2 Tiedonhankinta

Jotta jutun luominen onnistuu, tarvitaan myös taustatietoa. STT kertoo hyvin sivuiltaan, kuinka he hankkivat taustatietoa;

STT:n uutistyö perustuu toisaalta lähteiden tarjoaman tiedon jatkuvaan ja kattavaan seurantaan, toisaalta oma-aloitteiseen ja aktiiviseen tiedonhankintaan. STT suhtautuu kaikkiin tietolähteisiin kriittisesti ja päättää aina itsenäisesti, mitä tietoja, miten ja milloin se uutisoi.

Ratkaisut perustuvat tähän tyylikirjaan kirjattuihin uutiskriteereihin ja pelisääntöihin. Kiistanalaiset tai epävarmat tiedot tarkistetaan ja yhteen lähteeseen perustuvien tietojen lähde kerrotaan.

Tiedot hankitaan avoimesti aina, kun se on mahdollista. STT:n toimittajat esittäytyvät ja kertovat, mihin tarkoitukseen tietoja käyttävät. Tästä käytännöstä voi poiketa vain toimituksen johdon luvalla ja yleisölle merkittävien tietojen hankkimiseksi silloin, kun niitä ei voi muuten saada.

(<http://stt.fi/tyylikirja/ideasta-jutuksi/tiedonhankinta/>)

Nuorille kirjoittajille tarkoitettu sivusto www.curly.fi on luonut yksinkertaiset ohjeet tiedonhankinnalle;

Jutun valmistelu ja tiedonhankinta. Mistä tietoa; nettisivut, Wikipedia, kirjat, haastattelut, omat kokemukset. Muista mainita lähde jutun lopussa, jos käytetty jotain nettisivua tai teosta. Tehdään mahdolliset haastattelukysymykset, etsitään haastateltavat ja sovitaan haastattelu ajankohta, tehdään haastattelu.

(<http://www.curly.fi/curlyn-yleisohje-kirjoittajille>)

Molemmissa henkilöjutuissani tiedonhankintani painottui jo tiedettäviin tietoihin, keskusteluihin kollegoiden kanssa, mahdollisiin PR-materiaaleihin ja muiden medioiden tekemiin juttuihin. Esimerkiksi urheilijoista löytyy yleensä hyvin tietoa kyseisen lajin

urheiluliiton tai seuran sivuilta, jonne on koostettu urheilijan perustiedot. Lukemieni vanhojen juttujen pohjalta pyrin tekemään erilaisen jutun uusien näkökulmin.

2.3 Esimiestyö

Mielestäni esimiehillä on suuri vastuu työilmapiiristä. Pekka Järvinen on kirjassaan ”Ammattina esimies” kuvaillut hyvin esimiehen roolia työelämässä.

Terveen ja hyvän itsetunnon lisäksi johtaminen edellyttää esimiehiltä tarvittaessa kykyä hyvin itsenäiseen toimintaan ja päätöksentekoon. Esimieheltä vaaditaan myös kykyä täysin päinvastaiseen toimintaan: hyvin epäitsenäiseen, toisista riippuvaan ja läheiseen kanssakäymiseen henkilön kanssa.

(Järvinen, 2005. 45.)

Henkilöjuttujen teossa kohtasin kaksi erilaista esimiestä. Toisen esimiehen näin fyysisesti lähes päivittäin, joka oli erityisesti uran alkuvaiheissa hyvä asia. Tällöin esimerkiksi palautteiden ottaminen oli henkilökohtaisesti tärkeintä saada kasvotusten. Vastaavasti toisen esimiehen näin harvemmin, mutta siitä huolimatta sain aktiivisesti neuvoja ja palautteita.

Kehittyäkseen kirjoittajana on hyvä saada palautetta, jotta tietää missä on eniten parantamisen varaa. Molemmissa henkilöjutuissani tuotiin esille vain positiivisia asioita. Tällöin on hyvä jatkaa samalla tyylillä. Esimiesten mielestä olin onnistunut luomaan heille ja julkaisu-ympäristölle sopivan henkilöjutun. Esimiesten palautteiden mukaan olin kirjoittanut kaiken tarvittavan, tuonut esille tärkeitä asioita ja tunnetiloja. Jos jutussa onnistuu, se innostaa ja antaa lisää voimaa jatkaa eteenpäin.

Tärkeimmät asiat mitä esimieheltä voi odottaa ovat avoimuus, palautteiden antaminen sekä hyvä yhteistyö.

3 Otteluraportit

Otteluraportit ovat myös urheilujournalismia. Ne voivat pitää sisällään, lajista riippuen, paljon mediassa toistuvia tyypillisiä sanontoja ja analysointia. Viime syksynä kirjoittamani otteluraportti toimii tässä kappaleessa esimerkkinä. Otteluraportti keskittyi kertomaan asioita haastateltavien kautta.

3.1 Haastattelutekniikka

Haastattelun voisi sanoa olevan kahden kauppaa, jossa vastakkain ovat haastattelija ja haastateltava. Jaakkola yksinkertaistaa haastattelun siten, että toimittaja esittää lähteelle eli haastateltavalle kysymyksiä, joiden uskoo kiinnostavan lukijaa. Haastattelu toteutetaan kysymys-vastaus-muodossa tai tekstin ja suorien sitaattien vuorotteluna.

Otteluraporttia varten tehty haastatteluni poikkeaa normaaleista haastatteluista. Yhdelläkään pelaajalla ei ollut kirjoittavalle toimittajalle kahdenkeskistä aikaa. Tällöin haastattelu muodostui siten, että pelaaja tuli haastattelijoiden keskelle, jossa jokaisella toimittajalla oli mahdollisuus esittää kysymyksiä tai tehdä juttu toisten esittämien kysymysten perusteella. Tämän koen sen takia vaikeaksi, että välillä on mahdotonta olla röyhkeä ja saada omat kysymykset kuuluviin. Erityisen tärkeää on pitää kysymykset lyhyinä ja yksinkertaisina. Pidin myös tärkeänä luoda helpon ja yksinkertaisen haastattelutilanteen, jotta saisin kokeneista ja kokemattomista haastateltavista mahdollisesti eniten irti. Luonnollisesti haastattelun alussa esittäydyin ja kerroin, minne mediaan olen julkaisemassa juttua.

Otteluraporttien haastattelutilanteissa tyypillistä on myös se, että kaikilla pelaajilla on lähes poikkeuksetta samanlaiset vastaukset. Tämä johtunee siitä, että joukkueissa on yhteisesti sovittu, miten kysymyksiin tulee vastata. Päätökset tulevat todennäköisesti valmentajien tahoilta. Kokeneemmat pelaajat eivät takeltele kysymyksissä, vaan vastaavat rutiininomaisesti. Uusille tulokkaille mediakohtaamiset ovat aina jännittävä paikka.

Kuten Jaakkolakin mainitsee, niin muun muassa julkisuudenhenkilöt ovat oppineet antamaan medialle haastattelulausuntoja. Kokemattomille haastateltaville haastattelu

voi olla vaikeaa, jolloin tarvitaan hyvää, kokenutta ja asiansa osaavaa journalistia. Miestäni Jaakkola kuvailee haastattelun tärkeimpiä tavoitteita ytimekkäästi;

Haastateltavalle haastattelutilanne on lobbausmahdollisuus, oman asian ja persoonan markkinointitilaisuus. Toimittajan tulee pitää huolta siitä, että juttuun pääsevät asiat eivät ole vain haastateltavan edun mukaisia vaan palvelevat jutun kysymysasettelua ja yleisön etua.

(Jaakkola 2013, 201.)

Journalistin on poimittava haastattelusta ne tärkeimmät asiat. Haastattelun onnistumiseen tarvitaan hyvä ja keskustelevalta ilmapiiri. Journalismin historian alkuaikoina haastattelua käytettiin pitkälti vain henkilöjutuissa. Nykyään haastatteluja kaivataan myös esimerkiksi asiajutuissa, uutisissa.

Otteluraporteissa käytin kysymys-vastaus haastattelumenetelmää, jota pidetään yhtenä haastattelun perusmuotona. Siinä pyydetään haastateltavaa kommentoimaan saatuja tietoja tai journalistin esittämiä näkökulmia.

Journalistilla pitäisi olla rohkeus lähestyä ketä tahansa. Kielitaidottomuuskaan ei välttämättä ole este, koska tulkkia on saatavilla. Haastattelun on hyvä aloittaa helpoilla ja yleisluontoisilla kysymyksillä, jotka murtavat jäätä ja vievät turhan jännityksen pois. Helpot kysymykset ovat jutun kannalta ne peruskysymykset, joita tarvitaan, mutta niistä ei muodostu jutun tärkeintä sanomaa.

Haastattelu on luottamuksellinen toimintatapa, josta voi syntyä vakavia kiistoja. Julkisen sanan neuvosto on ottanut esiin tärkeitä asioita haastatteluista.

Haastateltavan tulee ennakolta saada tietää, missä välineessä ja millaisessa yhteydessä hänen lausumansa julkaistaan. Hänelle tulee myös selvittää, aiotaanko lausumat julkaista hänen nimellään, vai onko ne tarkoitettu jutun tausta- tai muuksi aineistoksi. Ellei näitä tietoja erityisistä syistä voida antaa, haastateltavalle tulee kuitenkin selvästi ilmaista, että hän on tekemisissä työtään tekevän journalistin kanssa.

[\(http://www.jsn.fi/periaatelausumat/haastattelu/\)](http://www.jsn.fi/periaatelausumat/haastattelu/)

Haastattelun ja vastausten perusteella pystyy luomaan mielenkiintoisen lopputuloksen. Mielestäni tästä otteluraportista sain perusjutun, vaikka lajin ja pelin analysoiminen on minulle vaikeaa. (Liite 3)

3.2 Kysymykset

Jaakkola on jakanut haastattelukysymykset neljään eri kategoriaan; puhdas kysymys, väitekysymys, tarkistuskysymys ja jatko- sekä lisäkysymys.

Kysymykset on hyvä miettiä tarkkaan – mitkä kysymykset kiinnostavat lukijaa ja millä kysymyksillä saat haastateltavan hereille. Kumpi on relevantimpaa kysyä Suomen pääministeriltä - mitä mieltä hän on päivän säästä vai minkälaisena hän näkee nykyisen talouspolitiikan.

Otteluraporteissa pidin tärkeimpinä kysymyksinä peliä koskevat analysoimiset, joihin mahdollisesti pelaajilta löytyy paremmat vastaukset kuin minulta urheilujournalistina. Pelaajat ovat enemmän pelin sisällä kuin katsomossa istuva journalisti. Uskoin näiden kysymysten kiinnostavan lukijoita, koska niiden kautta saadaan vastauksia huonosti menneeseen peliin. Raporttini julkaistiin jääkiekkoliiton sivuilla, jossa todennäköisesti lukijat ovat lajista kiinnostuneita faneja. Tällöin yleensä nimenomaan pelaajahaastattelut nousevat tärkeimmiksi kohteiksi. (Liite 4)

Jaakkola myös muistuttaa, että kysymysten on hyvä olla yksinkertaisia ja selkeitä. Jo journalismiopiskelijoille opetetaan, että kysy kysymys kerrallaan. Tämä siksi, että haastateltava kykenee miettimään ja vastaamaan helpommin.

Otteluraporttia varten pidin myös tärkeänä, että kysymyksiä on vähän ja ne ovat yksinkertaisia. Tällöin pelaajalla on mahdollisuus nopeisiin haastatteluihin. Pitäisi myös uskaltaa kysyä vaikeita kysymyksiä, joita en periaatteessa esittänyt. Leijonat olivat hävinneet jo useita pelejä, joten pelien analysointi oli heille kiusallista ja vaikeaa, joka näkyi heidän kommenteissaan. Joten en lähtenyt paremmin haastamaan, koska koin tärkeämmäksi saada haastateltavista jotain irti, jotta saisin jutun valmiiksi. Työntantajani oli

Jääkiekkoliitto, joten he eivät odottaneet syvää analysointia, vaan pelkästään pelaajien kommentteja.

4 Tiedotteet

Tiedotteet ovat tärkeä osa urheilujournalismia. Esimerkiksi eri urheilunlajien lajiliitot lähettävät tiedotteita muulle medialle, jotta heidän lajinsa saisi enemmän näkyvyyttä. Tiedotteiden lisäksi urheilujournalismissa kuuluvat myös uutismaiset asiajutut. Tähän kappaleeseen otin esimerkeiksi pikaluistelua koskevan tiedotteen sekä urheilupsykologin haastattelun.

4.1 Juttutyypit

Journalismissa on hyvä erotella erilaisia ilmaisutapoja. Jaakkonen kutsuu näitä journalismin lajityypeiksi, eli tekstilajeiksi. Yksinkertaisesti sanottuna ne ovat juttutyyppejä. Juttutyypit määräävät kirjoitustyylin, mutta ne toimivat myös lukijan kompassina. Tyylistä riippuen lukija kokee jutun mielipiteenä tai tosiasiana.

Juttutyypit voidaan karkeasti jakaa kolmeen ryhmään: faktaperusteiset tekstit, mielipideperusteiset tekstit ja fiktiivis-kaunokirjalliset tekstit.

Faktaperusteiset tekstit ovat uutisia, ilmiöjuttuja, haastatteluja ja reportaaseja. Mielipideperusteiset tekstit ovat pääkirjoitus, arvostelu, kommentti, kolumni, asiantuntija-artikkeli, taidearvostelu, yleisönosastokirjoitus ja blogimerkintä. Fiktiivis-kaunokirjalliset tekstit ovat pakina tai jatkokertomus.

Journalistille juttutyypistä riippuen tekstin luominen voi olla hyvin erilainen prosessi. Esimerkiksi pääkirjoitus voi vaatia enemmän aivotyöskentelyä ja miettimistä, kuin haastatteluun perustuva juttu.

Juttutyypit eivät juuri koskaan esiinny täysin puhtaana, vaan raja tyyppien välillä on hiuksen hieno. Juttutyyppeiden piirteet sekoittuvat toisiinsa, koska uutisessa kohdetta voidaan kuvailla adjektiivein, henkilökuvassa kuuluu myös toimittajan ääni, taidearvos-
telu voi pitää sisällään uutisen ja uutisesta muokkautuu tarina.

Pikaluistelu tiedotteeni on esimerkki nopeasta journalismista. Tiedotteen luomisessa tarvitaan nimenomaan nopeutta, lajitietämystä ja tarkkavaisuutta. Tiedotteen loin WhatsApp-viestien pohjalta. (Liite 6) Nykypäivänä tiedottajia ei lähetetä kilpailupaikalle, varsinkaan, kun kyseessä ei ole kansainvälisesti mediahuomiota herättävä tapahtuma. Pikaluistelua seurasin kyseisen tapahtuman sivuilta. Kisan jälkeen lähetin kysymykset päävalmentajalle WhatsAppin välityksellä. Hän lähetti vastaukset noin 15 minuutin sisällä. Sitä ennen olin luonut pohjan tiedotteelle tulosten perusteella, johon lisäsin sitaattit. Juttu lähti pikaisesti eteenpäin esimiehelleni, joka julkaisi jutun liiton sivuilla ja lähetti sen muulle medialle. Tiedotteen luominen on hauska ja intensiivinen prosessi. Ei ole väliä missä kirjoitat, kun tiedät miten kilpailut etenevät ja internet-yhteys tietokoneineen on saatavilla.

STT on luonut hyvät ohjeet, kuinka tehdä toimiva tiedote:

Tiedote on mediaviestinnän perusta. Parhaimmillaan hyvä tiedote pysäyttää, herättää kiinnostuksen - ja nousee uutiseksi. Mikä tiedotteessa on kiinnostavinta tai uutta tietoa? Nosta se heti kärkeen ja uskalla jättää taustatiedot loppuun. Kirjoita tiedotteesi sel-
laiseksi, että tekstin voisi julkaista, vaikka sellaisenaan. Kuva tai grafiikka tukevat tiedotteen läpimenoa. Nimi, titteli, sähköposti ja kännykkänumero. (Myös Twitter-handle on hyvä lisätieto, jos ko. henkilö on Twitterissä aktiivinen). Yhteyshenkilön on syytä olla tavoitettavissa, mielellään heti tiedotteen lähdettyä ja koko päivän.
([http://blogi.viestintapalvelut.fi/millainen-on-hyva-tiedote.](http://blogi.viestintapalvelut.fi/millainen-on-hyva-tiedote))

4.2 Julkaisumuodot ja julkaisijat

Kirjoituksia voidaan julkaista printissä, netissä tai sosiaalisessa mediassa. Julkaisijasta riippuen juttu muokkautuu sen mukaisesti. Esa Väliiverroksen toimittamassa kirjassa – journalismi murroksessa oli hyvin pohdittu journalismin julkaisumuotoja. Ajan kuluessa

journalismi on muuttanut muotoaan. Mediataloilla on kova paine pysyä nykyajassa mukana. Kova kilpailu lukijoista ja uudet digitaaliset julkaisukanavat ovat murtaneet perinteistä journalismia.

Muutos koskee yleisöjen mediakäytäntöä, sanomalehtien levikkiä sekä uutistarjontaa, joka on siirtymässä yhä enemmän verkkoon. Vakiintuneista lukijasuhteista ollaan siirtymässä kilpailuun lukijoista, ja toisaalta internet ja sen käyttäjien tuottama runsas sisältö ovat murentamassa käsitystä siitä, kuka on toimittaja ja mitä on journalismi.

(Väliverronen 2009, 91.)

Eräs juttunäytteistäni julkaistiin Haaga-Helian ammattikorkeakoulun opiskelijoiden tuottamassa H2-lehden 3/2016 numerossa. (Liite 5) Tätä juttutyyppiä ei voida periaatteessa kuvailla henkilöjutuksi, vaikka äänessä on yksi henkilö mielipiteineen. Luokittelisin sen enemmän asiajutuksi tai uutiseksi, koska siinä käsiteltiin ajankohtaista asiaa. Tämä juttutyyppi eroaa tiedotteesta siten, että tätä ei tarvinnut kirjoittaa kiireessä. Lisäksi juttu oli syvällisempi. Tiedote on aina pieni pintaraapaisu, joka on hyvä sellaisenaan. Tiedotteen tarkoitus on tuoda tärkeää asiaa nopeasti esille, kun vastaavasti asiajuttun tarkoituksena on luoda syvälinen ja keskustelevalta vaikutelma.

Mielestäni pikaluistelua koskevassa tiedotteessa oli heti alussa esillä huomiota ja mielenkiintoa herättävä asia. Vastaavasti urheilupsykologin haastatteluun pyrin saamaan mielenkiintoisen kokonaisuudessa, jossa oli useita koukkuja.

5 Oman toiminnan arviointi ja kehittyminen

Jotta työssään voi kehittyä, tarvitsee omaa osaamistaan ja töitään analysoida. Olen onnistunut, oppinut ja kehittynyt, mutta aina riittää parantamisen varaa. Pohdin työpolkuani journalistina, missä olen onnistunut ja missä tarvitsen kehitystä?

5.1 Kehitykseni journalistina

Suurimmat virheeni tein varmasti urani alkuaikoina. Kirjoitusvirheistä sain paljon palautetta, koska olin epäkypsä ja huolimaton kirjoittaja. Vieläkään en ole täydellinen, vaikka kirjoitusvirheitä syntyy vähemmän. Kiireessä sokeudun tekstilleni, jolloin jonkun muun pitää vielä lukea juttuni tarkemmin.

Aloitin työurani paikallislehdestä, mutta päädyin urheilujournalismin pariin. Paikallislehdet ovat erinomaisia työpaikkoja, koska yleensä pääset tekemään tai vähintään kokeilemaan kaikkea. Olen kirjoittanut, valokuvannut, käsitellyt valokuvia, taittanut ja perehtynyt laajasti monipuolisiin aihealueisiin – politiikasta kyläntapahtumiin. Urheilujournalismin mukaan tempauduin rakkaudesta urheilua kohtaan.

Suurimmat opettajani ovat olleet esimieheni tai opettajat, joilta olen saanut arvokasta palautetta ja uusia ideoita, sekä näkökulmia. Nöyrimmät opetukset olen saanut tarkkaavaisilta lukijoilta. Siksi on tärkeää muistaa, että mikä on journalistin tehtävä.

Journalisti palvelee lukijoita.

Urheilun miesvaltaisessa maailmassa kilpailu on kovaa. Siksi on hyvä tunnistaa omat vahvuudet, joilla lyö itsensä läpi.

Viimeisen vuoden aikana olen kaksi kertaa päässyt työhaastattelun, koskien urheilutoimittajan paikkaa. Kummallakaan kertaa en tullut valituksi. Yleensä kokemus tai tietotaito eivät ole vielä riittäneet. Työpaikkaa haettaessa on oltava nöyrä, mutta

myös röhkeä. Tunnista osaamisesi, tiedä heikkoutesi. Monipuolisuus on suurin valtikorttisi.

Syksyllä 2014 aloitin Haaga-Helian ammattikorkeakoulussa journalismiopinnot. Niiden avulla tutustui journalismiin uudestaan. Ennen kaikkea tekniikka on muuttunut, mutta siihen on ahkeralla opiskelulla helppo päästä kiinni. Olen kunnian saanut opiskella todella hyvin tulevien journalistien parissa. Oppia olen saanut alansa eläviltä legendoilta.

Olen ollut työvuosien aikana myös valmis tekemään vapaaehtoistyötä. Ne ovat olleet mielenkiintoisia ja antoisia projekteja. Ne ovat antaneet uusia ystäviä, uskomattomia kokemuksia ja huikeita fiiliksiä. Esimerkkinä mainittakoon jääkiekon MM-kilpailut vuosina 2012 ja 2013, jolloin niitä pelattiin Helsingissä. Niissä kisoissa kirjoitin, valokuvasin, kopioin ja toimitin tuloksia pitkin Hartwall Arena. Mitä enemmän kirjoitat, sitä enemmän opit.

5.2 Onnistumisen ilo ja heikkoudet

Parasta mitä journalismissa voi olla on se, että onnistuu työssään. Saa hyvää ja rakentavaa palautetta. Extraa tuo se, että saat jutullasi jotain hyvää aikaiseksi. Esimerkiksi päättäjät kiinnittävät asioihin enemmän huomiota vaikkapa nuoriin urheilijoihin.

Olen oppinut kirjoittajana olemaan tarkempi, mutta myös nopeampi ja analysoivampi. Olen saanut hyvää palautetta jutuistani. Se nostaa itsetuntoa ja innostaa tekemään lisää. Luonnollisesti kaikki positiivinen palaute on tervetullutta, mutta haastateltavalta saatu palaute saa vielä suuremman arvon.

Jotta pysyt journalismin kehityksessä mukana, niin täytyy olla valmis myöntämään heikkoudet ja opettelemaan uudet toimintatavat. Enää ei ole olemassa pelkkiä kirjoittavia toimittajia, vaan tarvitaan monitaitoisia toimittajia.

Heikkous on myös sitä, että itsepintaisesti keskittyy liikaa omiin vahvuuksiin, eikä muista kehittää itseään. Journalisti ei ole koskaan valmis. Journalistina voi kehittyä ja kasvaa koko ajan.

Yksi heikkouksistani on tarrautua liikaa kiinni omiin virheisiin. Olen pettynyt, kun tulee virheitä tai haastattelu tai juttu epäonnistuu. Sitä tapahtuu, koskaan kukaan ei ole täydellinen. Saatan miettiä päiväkausia miksi epäonnistuin. Käyn mielessäni läpi, että mitkä asiat menivät pieleen ja mitä täytyy ensi kerralla tehdä toisin. Liika miettiminen voi olla pahasta, koska silloin katsot liikaa menneeseen ja kirjoitat ilman sydäntä. Opi virheistäsi ja ole ensi kerralla parempi.

5.3 Urheilujournalismikurssit

Uran ja tulevaisuuden kannalta on tärkeää ylläpitää urheilutietämystä. Keväällä 2016 suoritin Haaga-Heliassa kaksi urheilujournalismin kurssia – urheilulajien tuntemus sekä urheilujournalismin historia ja tulevaisuus. Molemmat kurssit kasvattivat lisää tietämystäni, antoivat uusia näkökulmia sekä ideoita.

Urheilulajien tuntemus – kurssilla jokainen opiskelija esitti yhden lajin, josta hän oli kaivannut kaikki tärkeät asiat esille. Esittelin ammatti- ja olympiatyylin nyrkkeilyn tärkeimmät sanastot, säännöt ja esimerkiksi merkittävimmät urheilijat. Erityisesti toisten opiskelijoiden töistä sain lisää tietoa lajeista, jotka olivat vielä minulle tuntemattomia. Näin olen valmiimpi urheilujournalisti.

Urheilujournalismin historia ja tulevaisuus - kurssi avasi syvemmin urheilujournalismin taustoja ja tarkoitusperiä. Luennon lisäksi sain perehtyä historiaan omatoimisesti, joka avasi omaa tietämystäni. Tehtävät olivat olennaisia osa kurssia. (Liite 7)

Tärkein syyni osallistua kursseille oli nimenomaan se, että nämä vahvistivat omaa osaamistani ja sain myös uutta tietoa, jota tarvitaan nykyisessä työmaailmassa.

5.4 Urheilujournalistien tulevaisuus

Pidän tärkeänä, että opinnäytetyössäni käsitellään myös hieman urheilujournalismin tulevaisuutta. Sen vuoksi, että osoitan miten urheilujournalismi voi tällä hetkellä.

Kysyin nykyisiltä urheilun parissa työskenteleviltä päätoimittajilta ja viestintäpäälliköiltä, miltä urheilujournalismin tulevaisuus näyttää. (Liite8)

Hyville urheilutoimittajille on töitä jatkossakin. Julkaisualustat muuttuvat kaiken aikaa, mutta jutut pitää niihinkin kirjoittaa ja kuvata. Aivan kuten urheilukisoissa, parhaat pärjäävät ja toiset eivät.

(Päätoimittaja paikallislehdestä)

Journalistien laatu on kehittynyt ja kilpailu kovenee koko ajan, joten hyville tekijöille on varmasti paikkoja.

(Viestintäpäällikkö mediatalosta)

Töitä on tulevaisuudessakin, mutta institutionaalisten työpaikkojen tilalle tulee yrittäjä- ja markkinointihenkisempää tekemistä, alihankintaa ja kumppanuuksia. Ammattitaitoinen moniosaaja pärjää varmasti jatkossakin ja sen paremmin, mitä yksilöllisempää lisäarvoa kykenee eri tavoilla tuottamaan.

(päätoimittaja iltapäivälehdestä)

Median kultavuodet ovat ohi ja tämä pätee myös urheilujournalismiin. Resurssit ovat nykyisin aika minimissään, toivoisin että kehitys ei jatkuisi samaan suuntaan. Käytännössä tämä tarkoittaa, että ns. virkasuhteita ei enää ole välttämättä tarjolla vaan leipä pitää hankkia eri lähteistä. Toisaalta uskon, että ammattitaitoisille, ahkerille tekijöille löytyy aina töitä.

(viestintäpäällikkö urheiluliitosta)

Vastauksista voidaan päätellä, että töitä tulee riittämään vielä jatkossakin. Tämä vaatii urheilujournalistilta monipuolista osaamista.

Laita itsesi likoon ja varaudu toimimaan entistäkin monikanavaisemmassa mediamaailmassa. älä jää yhden välineen vangiksi ja ota yrittäjähenkinen asenne: todennäköisesti työnantajia on huomattavasti enemmän kuin vain yksi, ja joudut itse markkinoimaan

osaamistasi. hyödynnä surutta vahvuuksiasi ja verkostojasi. älä edes opi alan tunkkaimpia käytäntöjä: vuoden urheilija voi olla muukin kuin miespuolinen keihäänheittäjä. (paikallislehden päätoimittajan terveiset tuleville urheilujournalisteille)

6 Opinnäytetyön prosessi

Opinnäytetyö oli prosessina raskas, mutta opettavainen. Tapoja on monenlaisia, koska jokaisella on tyyli tehdä työtään. Tässä kappaleessa puhutaan siitä, että miten minä tein opinnäytetyöni.

6.1 Eri työvaiheet

Opinnäytetyö aihevalinta meni aluksi pieleen. Se mistä ajattelin tehdä opinnäytetyön ei onnistunut, koska ideani ei saanut hyväksyntää. Pitkän pohdinnan ja keskustelujen jälkeen päädyin tekemään portfolion työnäytteistäni.

Opinnäytetyön aloittaminen oli kaikista haastavinta. Jouduin laittamaan kalenteriin ylös, että milloin ja mihin aikaan kirjoitan opinnäytetyötäni. Aluksi lainasin kasan kirjoja ja muutaman vanhan opinnäytetyön, jonka aloin tehdä omaa työtäni.

Ensimmäisestä kirjoituspäivästä lähtien kirjoitin, kirjoitin ja kirjoitin. Tein opinnäytetyötä liikaa miettimättä. Keskityin vain tekstien syntymiseen. Pohdin kuitenkin tarkkaan mitä ja millaisia työnäytteitä käytän. Yritin olla mahdollisimman tarkka, perusteleva ja pohtiva. Opinnäytetyössäni toivottavasti näkyy oma jälki, mutta myös kirjallisuuteen perustuvaa faktaa.

Kun kirjoitusprosessi oli viimeistä kappaletta vaille valmis, alkoi toinen suuri työ. Kirjoitusprosessin jälkeen viimeistelin useita päiviä opinnäytetyötäni. Lisäsin lisää tekstiä, liitteitä ja lähteitä.

Lyhyesti sanottuna opinnäytetyöhöni kuului kolme vaihetta – suunnittelu, kirjoittaminen ja viimeistely.

Prosessina tämä oli rankka, koska joutuu laittamaan itsensä äärettömän kovaan paineeseen. Jokaista lausetta täytyy harkita ja pohtia tarkkaan. Mitä minä näillä haen?

Tärkein toiveeni on, että opinnäytetyöni antaa ideoita ja vinkkejä tuleville journalisteille.

6.2 Lopuksi

Tavoitteenani oli avata yksityiskohtaisesti omien töideni kautta urheilujournalismin maailmaa. Mielestäni onnistuin hyvin tuomaan esiin sekä journalismin että urheilujournalismin eri vaiheet.

Juttunäytteet valitsin palautteiden kautta. Juttuni ovat syntyneet suurella sydämellä ja kovalla työllä. Samoin kuin opinnäytetyöni.

Tämä prosessi avasi uudestaan silmäni – urheilujournalismilla on monet ja värikkäät kasvot.

Lähteet

Curly ry. Ohjeita kirjoittajalle ja leiriryhmän ohjaajalle. Luettavissa <http://www.curly.fi/curlyn-yleisohje-kirjoittajille>. Luettu 5.11.2016

Jaakkola, Maarit. 2013. Hyvä Journalismi. Käytännön opas kirjoittajalle. Kansanvalistusseura.

Julkisen sanan neuvosto. Haastattelu. Luettavissa <http://www.jsn.fi/periaatelausumat/haastattelu/>. Luettu 13.11.2016

Järvinen, Pekka. 2005. Ammattina esimies. WSOYpro.

Kielikello. Editoiva toimittaja on laadunvalvoja. Luettavissa <http://www.kielikello.fi/index.php?mid=2&pid=11&aid=2826>. Luettu 10.11.2016

Kuutti, Heikki. 2015. Todenmukainen journalismi. Jyväskylän yliopisto, viestintätieteiden laitos.

Pietilä, Kauko. 2012. Journalismi ammattina. Gaudeamus.

Pänkäläinen, Seppo. 1998. Suomalainen urheilujournalismi. Liikuntatieteellinen Seura, Helsinki 1998.

STT. Hyvä otsikko. Luettavissa <http://stt.fi/tyylikirja/jutun-kieli-ja-sisalto/hyva-otsikko/>. Luettu 5.11.2016

STT. Käsittelevä editointi. Luettavissa <http://stt.fi/tyylikirja/ideasta-jutuksi/juttujen-kasittely-perusuutispalveluun/kasitteleva-editointi/>. Luettu 5.11.2016

STT. Tiedonhankinta. Luettavissa <http://stt.fi/tyylikirja/ideastajutuksi/tiedonhankinta/>. Luettu 5.11.2016

STT. Viestintäpalvelut. Millainen on hyvä tiedote? Luettavissa <http://blogi.viestintapalvelut.fi/millainen-on-hyva-tiedote>. Luettu 6.11.2016

Uskali, Turo. 2013. Jokapaikan journalismi. Management Institute of Finland.

Väliverronen, Esa. 2009. Journalismi murroksessa. Gaudeamus.

Liitteet

Liite 1. Juttunäyte.

Julkaistu Sipoon Sanomissa 12.08.2010

Metsästysmiehestä tuli myös vakaakätinen kilpa-ampuja

Max Broström haaveilee olympiakullasta

Sibbo Skyttegille edustavan **Max Broströmin**, 19, tie kilpa-ampujaksi alkoi jo metsästyretkillä, jonne hän lähti isänsä mukana. Ensimmäinen metsästysreissu oli pienelle pojalle sen verran rankka, että hän nukahti ojan viereen.

Viisi vuotta sitten Broström aloitti kilpailemisen tosissaan. Hän kisa trapissa, joka on skeetin ohella toinen olympialaji haulikkoammunnassa. Trap-lajeja ovat kansalliset 1-trap, A-trap ja metsästys-trap sekä kansainväliset olympia- ja kaksoistrap.

Viime vuoden elokuussa nuorukainen saavutti kotiseudullaan olympiatrapissa SM-hopeaa. Sipoolaisampuja sai hopeamitalin kaulaan samana vuonna myös Mäntsälässä, jossa kisattiin kansallisissa trap-kilpailuissa (1-trap).

– Tänä vuonna olympiatrapin SM-kilpailut ovat Orimattilassa, joissa on tarkoitus nappa- ta kultaa, Max sanoo päättäväisenä kullankiulto silmissään.

Aluksi Broström kisasi ainoastaan hitaassa kansallisissa trap-kilpailuissa, kunnes hän siirtyi enemmän olympiatrapin pariin. Hän kokee löytäneensä oikean lajin, vaikka jos- kus Broström pelasi myös jääkiekkoakin.

– Ampuminen on laji, jossa oppii koko ajan uutta. Jos keskittyy liikaa miettimään pilalle menneitä suorituksia, ammunta menee ihan sekaisin.

Metsästys on pysynyt Broströmin kuvioissa edelleen, mutta enää hän ei nukahda ojaan.

– Käyn pyytämässä hirviä, peuraa, kaurista ja pienriistaa. Viime vuonna sain oikein ko-mean saaliin Tammisaaresta, kun sain tähtäimeeni peuran, Max virnistää.

Menestyminen vaatii kehittymistä

Salilla ja juoksupoluilla kuntoaan ylläpitävä Broström käy myös säännöllisesti ampu-massa kotiradallaan. Hän kehaiseekin Sipoon ampumarataa todella hyväksi.

– Noin neljä kertaa viikossa käyn ampumassa. Liikaa ei kannata harjoitella, vaan pitää keskittyä myös tekniikan hiomiseen. Keskittyminen on lajissa vaikeinta, mutta se para-nee pikkuhiljaa.

Perazzi-aseellaan ampuva Broström kisaa noin kymmenessä kilpailuissa kesällä. Hän on myös vierailut kansainvälisissä junioricupin osakilpailuissa Saksassa ja Italiassa.

– Ampumaradat olivat esimerkiksi Italiassa täysin erilaisia kuin

Suomessa. Siellä kaverit pystyvät treenaamaan ympäri vuoden, joten taso on luonnolli-
sesti kovempi kuin SM-kilpailuissa.

– Kisojen myötä sitä haluaa koko ajan kehittyä ja menestyä. Unelmani olisi saavuttaa joskus vielä olympiakultaa, mutta ensin otetaan SM-kulta kotiin.

Autorahat muuttuivat aserahaksi

Jotain nuorukaisen intohimosta lajia kohtaan kertoo myös se, että auton sijaan Bro-ström osti kilpa-aseen.

– Tutulla oli myynnissä loistava kilpa-ase, jonka päätin sitten ostaa. Tarkoitus oli ostaa oma auto, mutta otinkin äidin auton käyttööni, Max nauraa.

Itse aseeseen lisäksi Broström tarvitsee ampumaliivin ja kuulosuojaimet.

– Esimerkiksi Olympia V-max patruunoja ammun vuodessa noin 12 000. Max ampuu siis maxeilla, Max velmuilee.

Broström suoritti kaksoistutkinnon, valmistuen Sibbo gymnasiumista ylioppilaaksi sekä Porvoon Östra Nylands Yrkesinstitut Inveonista talonrakentajaksi. Hänen kesänsä onkin kulunut rakennustöiden parissa. Nuorukainen lähteekin opiskelemaan Tammisaareen rakennusinsinööriksi.

– Tarkoitus olisi päästä Lahteen Urheilukouluun, joten armeijan harmaat pitäisi pukea päälle. Myöhemmin aloitan sitten insinööriopinnot.

Liite 2. Juttunäyte.

Lähetetty Lentopalloliitolle 15.3.2016.

Passari Hiltunen valmiina tosipeleihin

Salolaisen LP Viestin passari Jenni Hiltunen, 32, piti taukoa Mestaruusliigasta yli kaksi vuotta. Hän kertoo, että tuolloin sai tarpeekseen lentopallosta. Väli vuosien jälkeen Hiltunen on ollut mukana aivan uudella innolla. Hän odottaa mielenkiintoisia puolivälieräpelejä.

Hiltunen ei koskaan kokonaan lopettanut lentopalloa. Passari paljastaa, että treenasi lajia epäsäännöllisesti oriveteläisen OrPon riveissä.

- Lisäksi pidin kunnosta huolta lenkkeilemällä, Hiltunen naurahtaa.

- Totesin pari vuotta sitten, ettei lentopallolla ollut enää mitään annettavaa. Kyllästyin ja halusin tehdä jotain muuta, hän lisää väli vuosistaan.

Woman Volleyn kasvatti teki LP Viestin kanssa loppukauden kestävän sopimuksen. Maajoukkueessakin pelannut kokenut konkari odotti, että pelit olisivat olleet hänelle haastavimmat. Hiltunen yllättyi, kuinka hyvin hän on päässyt mukaan.

- On ollut mielenkiintoista palata takaisin. Yllättävän helposti pelit ovat lähteneet kulkemaan, mutta siitä kuuluu iso kiitos joukkueelle.

LP Viesti jahtaa kahdeksatta peräkkäistä mestaruutta. He valitsivat puolivälieräparikseen runkosarjassa seitsemänneksi sijoittuneen LP Vampulan. Hiltunen uskoo, että edessä ovat kovat pelit.

Puolivälierät alkavat keskiviikkona 16.maaliskuuta. Runkosarjan voittaneella LP Viestillä on kotikenttäetu.

- Vampula on vaarallinen joukkue, vaikka he olivat runkosarjassa heikommalla sijalla. Heillä on todella hyvä passari, joten meidän täytyy olla valmiina, Hiltunen muistuttaa.

Hiltunen kehuu joukkueensa laajaa osaamista ja monipuolista pelaamista. LP Viestin tavoite on Hiltusen mukaan selkeä.

- Vain mestaruus kelpaa.

Liite 3. Juttunäyte.

Julkaistu Leijonat.fi -sivuilla 5.11.2016

Jormakka viihtyy Savinaisen ketjussa

Pekka Jormakka kiitteli Tšekki-pelin jälkeen uutta ketjukaveriaan **Veli-Matti Savinaista**. Jokeri-hyökkääjän mukaan Savinainen toi hänen peliinsä lisäenergiaa.

- Kun on kemiat kohdallaan, niin silloin peli on luontevaa. Kaikki näki, että olen Vellulle kaljan velkaa, Jormakka hörähti.

Toisesta tappiosta huolimatta Jormakan mukaan Leijonien peli ei ole tunteista kiinni.

Hän painottaa, että jokainen kaveri lataa kaikkensa peliin.

- En tiedä, jostain klikkaa. Vastustajat puolustavat hyvin. Täytyy vaan voittaa kamppailut. Se ei ole helppoa, eikä mitään saa ilmaiseksi. Joukkueessa on ollut hyvä fiilis, joten harmittaa, kun pelit ovat menneet näin.

Sunnuntaina Jormakka ja kumppanit kohtaavat rakkaan naapurimaa Ruotsin.

- Jokainen mies lataa täysillä huomiseen peliin. Varmasti tullaan kovaa, koska Ruotsi sytyttää kaikki.

Lajunen tälläsi komean maalin

KHL-joukkue Jokereiden puolustaja **Ville Lajunen** totesi, että toinen erä oli Leijonien kompastuskivi. Tšekki pääsi rokottamaan jäähyistä.

- Aloitettiin hyvin, ja oli mahdollista tehdä enemmänkin. Esimerkiksi läpiajo alivoimalla, mutta kaveri onnistui paremmin. Toinen erä oli huolimaton, mutta kolmannessa tultiin lähelle. Sitten tuli yksi pomppu kaverille, eikä päästy enää tasoihin.

Päätöserässä Lajunen pääsi myös vetämään komean maalin. Tämä sai pettyneen Lajusen hymyilemään.

- Ihan kiva maali. Tällaisia paikkoja on ollut Jokereissakin, mutta ei ole uponnut. Hieno kun nyt tuli onnistuminen, vaikka se ei peliä ratkaissutkaan meidän hyväksi.

Lajunen vakuutti, etteivät Leijonat vaivu epätoivoon. Hänen mukaansa Ruotsia vastaan tehdään kaikki tarvittavat korjaukset.

- Huomiseksi voidaan tehdä, vaikka mitä korjauksia. Vasta toinen peli tämän joukkueen kanssa. Videosta saadaan hyviä pätkiä, mitä katsotaan tarkemmin. Ihan varmasti jokainen osaa ottaa oppia niistä. Huomenna uusi mahdollisuus.

Liite 4: Kysymykset

Kysymyslista Jormakka ja Lajunen (kysymykset tehty 5.11.2016)

- 1) Mitä sanot illan pelistä?
- 2) Teillä näyttää Vellun kanssa toimivan yhteistyö? Miksi?
- 3) Mitä odotat huomiselta peliltä?
- 4) Sait maalin aikaan? Mitä sanot maalistasi?
- 5) Mitä huomisellemme on tehtävissä?

Liite 5. Juttunäyte

Julkaistu H2-lehden numerossa 3 / 2016.

Saako urheilija puhua tunteistaan?

Urheilijan valmennukseen pitäisi kuulua paljon muutakin kuin lajiharjoittelu. Sen vuoksi yhä enemmän yritetään panostaa psyykkiseen valmennukseen. Onko kaikki aina pääkopasta kiinni?

Perfektionismi, motivaatiopula, itseluottamuksen puute ja epäonnistumisen pelko ovat yleisiä syitä siihen, miksi urheilijat tarvitsevat psyykkistä valmennusta. He muun muassa hakevat apua psyykkisten taitojen oppimiseen, kuten keskittymisen parantamiseen ja hermojen hallintaan.

Suomessa psyykinen valmennus on ollut tabu, mutta urheilupsykologi ja ratsastusvalmentaja **Anna Andersénin** mukaan siitä uskalletaan nyt puhua enemmän. Hän kehuu, että erityisesti huippu-urheilussa se on jo osattu ottaa paremmin haltuun.

”Kulttuuri on muuttunut viime vuosikymmeninä. Psyykinen valmennus nähdään osana kokonaisvaltaista valmennusta. Esimerkiksi Pikkuleijonissa sitä korostettiin, mikä myös tuotti tulosta – maailmanmestaruuden. Toki siihen vaadittiin myös paljon muuta.”

Urheilupsykologi muistuttaa, että psyykkisten taitojen harjoittaminen kuuluu jokapäiväiseen valmennukseen, jolloin myös lajivalmentaja toimii psyykkisenä valmentajana. Andersén toivoisikin, että jatkossa psyykinen valmennus otetaan käyttöön jo ruohonjuuritasolla.

”Olen useasti käynyt pitämässä seuroille luentoja. Välillä vaikuttaa, että pelkkiä luentoja pidetään psyykkisenä valmennuksena. Toivottavaa olisi, että psyykinen valmennus otettaisiin jokapäiväiseen arkivalmennukseen.”

Epäonnistuminen saattaa syöstä urheilijan kierteeseen, josta on vaikea päästä pois. Lisäksi he tarvitsevat aiempaa enemmän apua tilanteissa, joihin liittyvät media ja sen luomat paineet.

”Oman julkisuuskuvan kanssa tarvitaan apua. Myös urheilijoilla on tekemistä arjen hallinnassa. Hektisyyden keskellä tarvitaan entistä enemmän elämänhallinnan taitoja ja stressinsietokykyä.”

Urheilijan epäonnistumisen syyksi sanotaan lähes poikkeuksetta, ettei pää kestänyt. Andersén ei ole samaa mieltä.

”Asia ei ole niin mustavalkoinen. Epäonnistuminen on monen asian summa, johon on olemassa tarvittavia apukeinoja.”

Andersén haluaakin korostaa, että tämän päivän urheilija voi ja uskaltaa puhua tunteistaan sekä peloistaan.

Läite 6. Juttunäyte

Lähetetty Suomen pikaluisteluliitolle 13.3.2016.

Suomalaisella upea päätös MM-kilpailussa

Pikaluistelun junioreiden MM-kilpailujen päätöspäivänä Kiinan Changcunissa nähtiin iloinen suomalaisyllätys. Samuli Suomalainen oli sunnuntaina massastartissa hienosti neljäs. Suomalainen voitti välikirin, jonka avulla hän sijoittui juuri neljänneksi. Toinen suomalaisluis-
telija Antero Eskola oli lopputuloksissa 21:s

- Olemme välikirejä tavoitelleet pitkin kautta. Tänään se onnistui oikeassa paikassa. Loistava päätös kilpailukaudelle, nuorten maajoukkueen valmentaja Jason Andberg hehkutti.

- Olen erittäin tyytyväinen päivän suoritukseen, Suomalainen totesi iloiten.

Suomalainen ja Eskola jäävät nyt ansaitulle kilpailutauolle. Valmentaja Andberg kertoo, että kausi on ollut pojilla onnistunut.

- Samulin osalta kausi ja MM-kilpailut onnistuivat erinomaisesti. Antero on ottanut kauden aikana hyviä kehitysaskeleita, yltäen MM-kilpailussa hyvin tasolleen, Andberg arvioi.

- Suomen nuorten maajoukkue on tänä vuonna pystynyt laajemmalla rintamalla napsimaan maailmancupissa pisteitä, hän lisäsi.

Maailmancupin kilpailujen paras suomalaissijoitus oli Tuomas Rahnaston neljäs sija 3000 metrillä Berliinissä.

- Samuli oli Suomen pisterohmu. Nousujohteiseen kauteen on mahtunut useita nelossijoja. Muun muassa Samuli hävisi olympiaprônssin todella niukasti, Andberg harmitteli.

Ikävä asiana Andberg mainitsee Tuomas Rahnaston ja Juho-Jaakko Yli-Ilkan sairastumiset, joiden myötä heillä jäivät MM-kilpailut väliin.

- Rahnaston loistavan alkukauden vire jäi näyttämättä viimeisen juniorivuoden MM-kilpailuissa, Andberg totesi.

- Jatketaan positiivista kehitystä ja käännetään nelossijat jatkossa mitaleiksi, hän lisäsi toiveik-
kaana.

Liite 7. Kurssityö. Palautettu 20.4.2016

Urheilujournalismin historia ja tulevaisuus

JOU1UR002-3

Kalle Virtapohja

Esko Hatunen

Heidi Hautamäki

1402820

Urheilujournalismin historia

Johdanto

Urheilu on vuosikymmeniä kiinnostanut suomalaista yleisöä. Tarkemmin sanottuna kansa on vaatinut urheilijoiltaan menestystä ja kovia tuloksia, mikä on näkynyt journalismissa. Se on näkynyt hehkutuksena ja selityksinä epäonnistumisille. Miten urheilujournalismi on kehittynyt ja ennen kaikkea miten tähän on tultu? Täytyy muistaa, että esimerkiksi vuodesta 1918 tähän päivään on tapahtunut huima kehitys. Journalismia tarjotaan perinteisen lehden sijaan internetiin, radioon, sosiaaliseen mediaan ja televiisioon. Elämme yhteiskunnassa, jossa uutisia tarjotaan monipuolisesti eri viestintävälineiden kautta.

Tehtävänannon tarkoituksena oli tutustua väitöskirjaan ”Sankareiden salaisuudet”, jota ei ollut valitettavasti saatavissa. Joten päätin tutkia ja pohtia aihetta perjantain 15.4. luennon pohjalta sekä tutustua **Jukka-Pekka Räsäsen** opinnäytetyöhön ”Urheilijat uutisten pelikentällä” (2011).

Suomessa urheilujournalismissa on kautta aikojen puhuttu ilmiöistä ja tosielämän sankareista. Mainittakoon esimerkiksi **Paavo Nurmi**, **Lasse Virén**, **Mika Myllylä**, Leijon-

nat, **Tero Pitkämäki** ja Nuoret Leijonat. Jos suomalainen menestyy maailmalla, siitä uutisoidaan isoin otsikoin. Tänä päivänä selvitetään menestyjän taustajoukot, perhe, olosuhteet, välineet tai vaikkapa harjoitusmenetelmät. Samanlainen taktiikka oli käytössä jo Paavo Nurmen aikaan, jolloin suomalaisjuoksija teki ennätysjä ennätysten perään. Mitä urheilujournalismi on tänä päivänä? Yksi sana merkitsee paljon – viihteellisyys. Enää ei keskitytä pelkkiin tuloksiin tai voittamiseen, vaan yhdeksi tärkeimmäksi asiaksi on noussut urheilujournalismin myynti ja klikkijournalismi. Joskus esimerkiksi Iltalehden urheilusivuilta on luettavissa **Kimi Räikkösen Robin**-pojan fanitus isäänsä kohtaan. Toki Räikkönen itsekin pääsee otsikoihin – onnistui hän kilpailuissa tai ei. Journalismin kasvamiseen ja muuttumiseen on vaikuttanut yksinkertainen asia – aika. Tänä päivänä mediayleisö vaatii ja janoaa erilaista journalismia kuin ennen. Yksi asia on kuitenkin pysynyt samana, nimittäin sankaritarinoita rakastetaan!

Televisiointi on muokannut urheilujournalismia hyvinkin pitkälle. Televisiossa välittyy kuva ja tapahtumat heti. Jokainen kuulija ja katsoja saattoi aistia sen ilon, jännityksen ja sydämen sykkeen, kun Lasse Virén voitti kaksi olympiakultaa Münchenissa vuonna 1972. Tai **Matti ”Happo” Heikkisen** pöljäpäivä toi Osllossa 2011 MM-kultaa. Kuten Räsänen toteaa opinnäytetyössään, niin urheilujournalismi on siitä erikoinen journalismi laji, koska siihen suhtaudutaan ihan erilaisella intohimolla kuin tavalliseen uutisointiin.

Historian alkuvaiheet

Urheilu-uutisoinnin alkuvuodet ulottuvat jo 1800-luvulle, jolloin ensimmäiset urheiluseurat syntyivät. Tosin tuolloin uutisoitiin lähinnä tuloksista, jotka nekin viikon myöhässä. Eikä urheilujournalismille ollut omaa tilaa, vaan urheilusta julkaistiin uutisia muiden uutisten seassa.

Suomi oli ensimmäistä kertaa mukana olympiakisoissa vuosina 1906, 1908 ja 1912. Urheilujournalismi muokkautui hyvin vahvasti näiden kisojen ympärille. Ensimmäinen olympiavoittaja oli painija **Verner Weckman**, joka voitti Ateenassa 1906 kultaa painin keskiraskaassa sarjassa. Sankaritarinat saattoivat alkaa.

Toinen sankari huomioitiin yhtä näyttävästi mediassa – **Hannes Kolehmainen**. Viisinkertainen olympiamitalisti, joka usein yhdistetään Suomen Urheilulehden 1939 keksimään ilmaisuun – ”Hannes Kolehmainen juoksi Suomen maailmankartalle”. Ensimmäiset urheilun radioselostukset alkoivat vuonna 1928, jolloin Amsterdamin olympialaisten kisauutiset kantautuivat suomalaisten korviin.

Urheilujournalismin ja urheilun yksi esi-isistä mainittakoon **Lauri ”Tahko” Pihkala**. Pihkala ideoi muun muassa Salpausselän kisat ja Suomen urheiluopiston.

Vuoden 1912 olympialaiset olivat suomalaisille toimittajille ensimmäiset kisat. Uutisoitua harrastettiin kirjeitse, jotka julkaistiin silloisessa suomalaisessa mediassa. Tosin auttamattomasti myöhässä, mutta silloin ei kilpailtu siitä kuka ehtii ensin uutisoimaan.

1939

Maailmalla seurattiin urheilua jo television välityksellä, mutta Suomessa sitä saatiin odottaa vielä pitkään. Vuotta 1939 voidaan pitää suomalaisessa urheilujournalismissa painin ja yleisurheilun voittokulkueena.

Suuria sankareita olivat Veckman, **Eemeli Väre**, **Kalle Anttila**, **Oskar Friman**, **Väinö Kokkinen** ja **Kustaa Pihlajamäki**.

Tämä oli suomalaisessa urheilussa kulta-aikaa. Suomi oli yhtä suuri menestys kuin Yhdysvallat, joka näkyi journalismissa sankaritarinoina ja huikeina tulokertomuksina.

Suurin legenda oli Paavo Nurmi, joka lähti kuuluisalle Amerikan kiertueelle vuonna 1925. Puolen vuoden aikana Nurmi takoi taululle useita ennätyksiä. Nurmi vaikutti olevan voittamaton, koska ennätyksiäkin syntyi peräti 29 kappaletta. Nurmen apuna ja suuressa roolissa oli hänen managerinsa **Hugo Qvist**. Nurmi ei osannut englantia, joten Qvist toimi myös tulkkina. Nurmesta kirjoitettiin Yhdysvalloissa paljon – syömätötumuksista ennätysjuoksuihin. Lisäksi jo tänä aikana haluttiin journalismiin viihdettä. Mikä sen parempaa kuin pistää Nurmi juoksemaan intiaaneja vastaan?

Urheilujournalismin puolella mainittakoon yksi nimi – **Martti Jukola**. Hän oli aikansa monimedia operaattori, joka oli mukana kaikkialla ja kaikessa. Lisäksi Jukola on kirjoittanut paljon kirjoja.

1952

Suomalaiset sankaritarinat saivat edelleen jatkoa. Suomalaisen urheilun kannalta merkittävänä tekijänä voidaan pitää **Erik von Frenckelliä**, joka sai aikaan muun muassa pallokentät. Suomessa järjestettiin olympialaiset vuonna 1952, joita pidetään Frenckellin kisoina. Suomi saalisti 22 mitalia, joista kuusi oli kultaista. Suomessa uutisoitiin laajasti romahduksesta, koska esimerkiksi yleisurheilusta tuli vain yksi mitali.

Urheilujournalismin ja nimenomaan radiopuolella sinivalkoisena äänenä pidetään **Pekka Tiilikaista**. Yleisradion pitkäaikainen urheiluselostaja Tiilikainen valittiin vuoden 1952 olympialaisiin pääselostajaksi, koska Jukola oli sairastunut vakavasti. Tiilikaisen apupoikana oli **Paavo Noponen**.

Suomalaiset pääsivät nauttimaan olympiahuumaa television välityksellä vasta vuoden 1960 Rooman olympialaisissa. Tosin kuvamateriaalia olympialaisista oli saatu jo neljä vuotta aiemmin Melbournesta, mutta Rooman kisat olivat ensimmäiset, joista lähetettiin päivittäin ohjelmaa.

Suomalaisessahan televisiossa ei ollut laisinkaan omaa urheilutoimitusta, mutta ensimmäinen televisio urheilutoimittaja oli **Anssi Kukkonen**, jonka Yleisradio palkkasi vuonna 1961.

1980

1980-luvulla alkoi hiihtohurmos nostaa päätään. Hiihdossa myös naiset olivat yhtä kovia kuin kansainväliset kilpakumppanit, joten naisista uutisoitiin yhä enemmän tai yhtä paljon kuin miehistä. Tähän asti urheilu-uutisissa käsiteltiin enimmäkseen miesten menestymistä ja saavutuksia.

Urheilujournalismin kannalta suuria tähtiä olivat Anssi Kukkonen ja Paavo Noponen. Kukkosta pidetään yhtenä suurimmista ja parhaimmista urheilutoimittajista. Kokenut konkari eteni urallaan TV-urheilutoimituksen päälliköksi saakka.

Noposen selostusuran yksi merkittävimmistä tapahtumista lienee vuosi 1963, jolloin hän pääsi haastattelemaan nyrkkeilyn raskaansarjan silloista maailmanmestaria **Sonny Listonia**. Liston teki silloin lyhyen vierailun Suomeen.

Vuonna 1988 poistettiin televisiosta kielto, että Urheiluruutu saisi pelkästään välittää urheilu-uutisia. Tällöin urheilu-uutisia alkoi myös tulla muun muassa Huomenta Suomen aamulähetyksissä, mutta päivittäinen Urheiluruutu alkoi vuonna 1994 Lillehammerin olympialaisten aikaan.

Ylipäätään voidaan sanoa, että urheilu-uutisten tarjonta alkoi lisääntymään eri tiedotusvälineissä.

Sitä sanotaan, että myös lehdistön suhtautuminen urheiluun muuttui ammattimaisemmaksi. Myös lehdistö ja media ylipäätään alkoivat uskomaan yhä enemmän siihen, että suomalaiset voivat menestyä lajissa kuin lajissa.

1995

Yksi nimi vailla vertaa – **Antero Mertaranta**. Suomessa oli meneillään paha lama, mutta sitten tuli jysäys. Suomen Leijonat voittivat ruotsalaisen päävalmentajan **Curt ”Curre” Lindströmin** alaisuudessa ensimmäistä kertaa MM-kultaa. Ihanaa Leijonat Ihanaa – huudot muistetaan tänäkin päivänä. Näiden takana on yksi jääkiekkoselostuksen legendoista – Mertaranta.

MM-kulta sai laajasti palstatilaa lehdistössä. He olivat niitä sankareita, joita Suomi tarvitsi.

2005

Skandaalien käryttämiä vuosia. 1998 Ranskan ympäriajon dopingskandaali, KOK:n lahjusskandaali, **Jari Räsänen** ja pesäpallon sopupelit, 2001 Lahden dopingskandaali sekä 2005 Haka – Allianssi sovittu matsi.

Nämä skandaalit, unohtamatta hiihtäjän ja ampumahiihtäjän **Kaisa Variksen** käryt vuosina 2003 ja 2008, aiheuttivat suuret otsikot mediassa. Mitä tapahtui sankaritarinoille?

Kaikki nämä skandaalit muistuvat ja nousevat suomalaisessa mediassa esiin vielä pitkään. Erityisesti Lahden skandaalilla oli surulliset jäljet. Osa piti ja pitää tätä edelleen koko skandaalin jälkipyykkiä median ajojahtina.

Oli ajojahti tai ei, niin hiihdon kansallissankari ja suuri ikoni Mika Myllylä menetti henkensä vuonna 2011. Skandaali joka sai surullisen lopun.

Skandaalien aikaan urheilujournalismi sai ikävän piirteen. Oli pakko kertoa kaikki ikävät tiedot ja faktat, jotka valitettavasti vaikuttivat merkittävästi niihin, jotka olivat skandaa-

leissa mukana. Osa heistä kantaa ikuisesti arpia. Osalta media ei koskaan lakkaa kysymästä, että miksi?

Vuonna 2001 urheilujournalismi levisi laajasti myös internettiin. Yhtenä voimakkaampana tienraivaajana voidaan pitää vuonna 2001 perustettu Jatkoaika.com, joka käsittelee monipuolisesti jääkiekkoa.

Nykyhetki

Verkko ja laajentuneet televisiosopimukset yhdessä ovat mahdollistaneet sen, että kuluttaja voi seurata vaikkapa Liigassa pelaavan suosikkijoukkueensa kaikki ottelut suorina lähetyksinä. Kaikki on tänä päivänä mahdollista.

Koska kehitys on mennyt eteenpäin, niin täytyy urheilujournalismia olla saatavilla ja jaettavilla kaikin mahdollisin keinoin.

Jääkiekkoliiton viestintäpäällikkö totesi kerran hyvin; ”Ei riitä, että kirjoitat jutun Leijona-lehteen, vaan sinulla pitää olla materiaalia Facebookin, Twitteriin, Blogiin ja Leijonat.fi – sivuille. Kaikkiin omat materiaalit ja nopeasti, koska jokaisella tiedotuskanavalla on omat lukijansa.”

Sitähän se on – ole nopea! Pelkkä sinivalkoinen ääni ei riitä, vaan sinun pitää olla tehokas ja monipuolinen, jos aiot pysyä alalla pitkään. On hyvä olla joidenkin lajien asiantuntija, mutta siitä huolimatta sinun on tiedettävä kaikkea judosta esteratsastukseen saakka.

Sankari-ilmiöitä tulee ja syntyy aina. Suurena jääkiekon ystävänä kirjoittaisin tarinaa JJK-kentän synnystä tai keskisormea heiluttaneen **Patrik Laineen** kasvusta sankarin mittoihin. Sankaritarinoita tullaan janoamaan vielä pitkään.

Paikallislehdet, esimerkiksi Alavieska-lehti, keskittyy vielä paljon tulosuutisointiin. Heidän urheiluosiossa kirjoitetaan paljon paikallisten junioreiden menestymisestä maailmalla tai miten koulujenvälisissä yleisurheilukilpailuissa kävi. Kyllä Alavieskassakin on ollut omia sankaritarinoita – **Pentti Kahma** (*kiekonheiton EM-kultaa 1974*), **Rauli Pudas** (*seiväshypyn EM-pronssia 1978*) ja **Teemu Kattilakoski** (*miesten viestibiidossa MM-pronssia 2009*).

Lyhyesti sanottuna paikallislehdissä keskitytään suurien sankaritarinoiden sijaan paikallisten urheilijoiden menestykseen ja tuloksiin. Suomessa muuten laajalti uutisoidaan ilmiöitä ja suurista sekä menestyvistä urheilijoista.

Lähteet:

http://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/27773/Rasanen_Jukka-Pekka.pdf?sequence=1

Luentomateriaali 15.4.2016

Liite 8. Kyselylomake.

Urheilujournalismin tulevaisuus
Kyselylomake (opinnäytetyö)
Haaga-Helian ammattikorkeakoulu
Heidi Hautamäki
heidi.hautamaki@myy.haaga-helia.fi
040 7794055

30.10.2016

Hei arvoisa päätoimittaja/viestinpäällikkö,

Opiskelen kolmatta vuotta Haaga-Helian ammattikorkeakoulussa journalismia. Olen tekemässä opinnäytetyötä omista urheilupainotteisista jutuistani, jotka on tehty vuosien 2006-2016 aikana. Tarkoitukseni on tehdä portfoliotyyppinen opinnäytetyö, jossa myös käsitellään urheilujournalismia.

Työtäni varten kaipaisin tämän hetken tietoa urheilujournalistien nykypäivästä ja tulevaisuudesta. Sitä varten olen tehnyt kyselylomakkeen. Kyselyyn vastataan nimettömästi. Käytän vastauksia opinnäytetyössäni, mutta en julkaise teidän nimeänne.

Olisin kiitollinen, jos voisitte vastata tähän kyselyyn ja auttaa minua luomaan hyvä opinnäytetyö. Lähetän kyselylomakkeen liitteenä, ja toivoisin siihen vastauksia 14.11.2016 mennessä.

Kiitoksia paljon etukäteen ja toivotan teille hyvää loppuvuotta!

Ystävällisin terveisin,
Heidi Hautamäki,
Haaga-Helian ammattikorkeakoulu

heidi.hautamaki@myy.haaga-helia.fi

040 779 4055

Kysymykset:

- 1) Mitä ominaisuuksia, työkaluja ja taitoja urheilujournalisteilta vaaditaan?
- 2) Millaisen urheilujournalistin te palkkaisitte? Mitkä ovat ehdottomia vaatimuksia?
- 3) Miten mielestäsi urheilujournalismi eroaa tavallisesta journalismista?
- 4) Mitä neuvoja ja vinkkejä antaisit vastavalmistuneelle urheilujournalistille?
- 5) Miltä mielestäsi urheilujournalistien tulevaisuus näyttää?